

Sander laat de map zien waarin hij keurig heeft bijgehouden wat er in zijn collectie zit

SANDER SCHOUTEN

In dit Craniumnummer aandacht voor een relatief jong WPZ-lid uit Rotterdam, Sander Schouten. Sander is 23 jaar en is in het dagelijks leven student aan de Reinwardt Academie in Amsterdam. Sander is een aantal jaar terug op aanraden van Kommer Tanis lid geworden van de WPZ en nu al ‘berucht’ om zijn vondsten. Zo zal de naam Sander Schouten menig WPZ-er bekend in de oren kunnen klinken vanwege zijn artikel over de fossiele krab, *Carcinus maenas*, of van zijn *Homo sapiens* vondst uit de Noordzee (beide gepubliceerd in Cranium 27-2). Tijd om Sander Schouten het spreekwoordelijke hemd van het lijf te vragen over zijn passie voor Pleistocene zoogdieren.

Hoe is jouw passie voor Pleistocene zoogdieren begonnen?

Het begon toen ik een jaar of acht was met dino's en van daaruit is het verder gegroeid. In eerste instantie verzamelde ik alle fossielen, maar dat was meer verzamelen om het verzamelen. Een bepaald moment had ik zoveel fossielen dat ik wel een keuze moest maken. Pleistocene zoogdieren kun je zelf vinden en dat is toch wel de beste manier om er aan verslaafd te raken. Vooral als je iets bijzonders vindt. De keuze om verder te gaan met fossiele zoogdieren was dus makkelijk.

Weet je ook nog wat jouw eerste vondst was?

Mijn eerste vondst is een schelpje van de Maasvlakte uit het Carboon. We waren op het idee gebracht om daar te gaan zoeken door een item van het

Rijnmond nieuws, waarin werd verteld dat je daar fossielen kon vinden.

Besteed je veel tijd aan je hobby?

In de vakantie ga ik twee à drie keer per week fossielen zoeken. Meestal ben ik dan een aantal uren actief aan het zoeken. Tijdens studietijd hangt het er van af wanneer ik tijd heb. Thuis ben ik soms wel 12 uur op een dag bezig met het opzoeken van informatie enzo. Veel tijd voor sociale contacten blijft er niet over.

Wat is het gekste dat je gedaan hebt voor jouw hobby/passie?

Ik heb bijna elk hoekje van Nederland wel gezien en sleep geregeld volle tassen naar huis. Een keer heb ik een treinreis lang met een mammoetbek-

ken op schoot gezeten. En dat helemaal vanuit Drenthe naar huis! Als student kan ik gratis reizen, dus dat was de goedkoopste manier om het bekken mee te nemen. Ik moest onderweg overstappen op de bus, zegt degene waar ik naast ga zitten: ‘Welk dier heb je hiervoor geslacht?’

We [Sander en zijn ouders, red.] gaan ook regelmatig naar Amerika om daar fossielen te zoeken. Deze zomer zijn we er nog geweest. Thuis had ik al mailcontact gehad met het *Aurora Fossil Museum*. Ik schreef dat we erg geïnteresseerd waren in fossielen en of er iemand was die ons te woord kon staan als we langs kwamen. En dat is ook gebeurd, we hebben een rondleiding door het museum en het depot gekregen. Blijkbaar waren ze erg onder de indruk van ons bezoek en ook van de fossielen die we hen geschenken hadden. Eenmaal thuis aangekomen,

De grottenbeer collectie is voorzien van informatiekaartjes en een model van het dier

werd er een groot pakket bezorgd. Het museum had ons ook een aantal fossielen geschonken (zie foto)!

Je hebt een aanzienlijke collectie opgebouwd in de loop van de jaren. Kun je er wat over vertellen?

In de collectie zitten zoogdieren uit de periode vanaf het Eoceen tot en met het Pleistoceen. Een groot deel van de collectie is vooral afkomstig uit de Noordzee en uit Florida. Ik heb botresten van onder andere de grottenbeer, de tapir en de zeekoe.

Ik heb bijna elk hoekje van Nederland wel gezien en sleep geregeld volle tassen naar huis

We hebben mijn verzameling een aantal jaar terug helemaal onder handen genomen. Alles is netjes in kasten geplaatst en veel fossielen zijn van een informatiekaartje voorzien. Voor mensen die mijn collectie komen bekijken, maar niet zo thuis zijn in botten, heb ik ook modellen van de dieren erbij geplaatst (zie foto). Dat geeft hen een idee waar ze naar kijken.

Bij het opbouwen van mijn collectie heb ik veel gehad aan de tips van andere, vaak doorgewinterde verzamelaars van de WPZ, zoals Kommer Tanis en

Klaas Post. Doordat je ziet hoe anderen dat doen, leer je ook om je eigen route te bepalen. Tegenwoordig probeer ik gericht te verzamelen en bewaar ik alleen die stukken die iets toevoegen aan mijn collectie. Met mijn collectie wil ik vooral de evolutie in kaart brengen.

Wat vind je een bijzondere vondst?

Dat zijn er meerdere. Ik heb erg veel geluk gehad met een aantal vondsten. Ik stapte bijvoorbeeld toevallig

met mijn voet naast het *Homo sapiens* kaakfragment. Ook de vondst van de strandkrab (*Carcinus maenas*) is erg bijzonder. Over beide vondsten is in *Cranium* gepubliceerd. Er is op het moment ook een nieuwe vondst die misschien iets spannends gaat opleveren.

Wat zijn je toekomstplannen?

Van mijn hobby mijn beroep maken! Ik zou uiteindelijk graag in een natuurhistorisch museum willen werken.

Wij bedanken Sander en zijn ouders voor hun gastvrijheid en nemen afscheid, waarna wij onze weg vervolgen. Benieuwd waar wij volgende keer zullen aanbellen? Houd *Cranium* in de gaten.

Sander toont de walvisdraaier die hij van het Aurora Fossil Museum heeft gekregen

AUTEUR
CYNTHIA
KROMOTAROENO